

World Theatre Day, 27 March 2016

Journée Mondiale du Théâtre, 27 mars 2016

Message: Anatoli Vassiliev, Russia

Message

Tiyatroya ihtiyacımız var mı?

Onun hayal kırıklığına uğrattığı binlerce profesyonel ve bıktırdığı milyonlarca insan kendilerine bunu sormaktalar.

Niçin ihtiyacımız var tiyatroya?

Bu yıllarda, kent meydanlarında ve devlet arazilerinde sergilenenlere kıyasla salonlarda sahnelenenler böylesine önemsizken... Gerçek hayatın otantik trajedileri oralarda oynanırken.

Neyimiz oluyor tiyatro?

Salonların yaldızlı galeri ve balkonları, kadife koltuklar, sahnenin kirli kanatları, iyi cilalanmış oyuncu sesleri... Ya da tersi: görünüşte farklı bir şey. Çamur ve kana bulanmışkara sandıklar, içlerinde de yığınla çıplak kudurgan gövdeler.

Tiyatro ne söyleyebilir bize?

Her şeyi!

Tanrıların cennette nasıl yaşadıklarını, unutulmuş yer altı mağaralarında mahkûmların nasıl çürüdüklerini, tutkuların bizi nasıl yüceltebildiğini, aşkın nasıl mahvedebildiğini, bu dünyada nasıl kimsenin iyi bir insana ihtiyacı olmadığını, aldatmacaların nasıl saltanat sürdüğünü, mülteci kamplarında çocuklar solarken insanların apartman dairelerinde yaşadıklarını, o çocukların nasıl çöle dönmek zorunda kaldıklarını, hepimizin her gün sevdiğimizden ayrılmaya nasıl zorlandığımızı... Tiyatro her şeyi anlatabilir.

Tiyatro her zaman var oldu ve sonsuza kadar olacak.

Şimdi, elli ya da yetmiş yıldır, özellikle gerekli. Çünkü halka açık sanat dallarına göz gezdirerseniz yalnız tiyatronun bize neler verebildiğini hemen görürsünüz: ağızdan ağza bir söz, gözden göze bir bakış, elden ele bir jest, gövdeden gövdeye bir hareket... İnsanlar arasında işe koyulmak için tiyatronun aracıya ihtiyacı yok. Kendisi ışığın en şeffaf yanını oluşturur. Ne güneğe aittir, ne kuzeye. Ne doğuya, ne batıya. Hayır hayır, kendisi ışığın özüdür. Dünyanın dört köşesinde parlar. İster hasmı, ister dostu olsun, onu gören her insan tarafından tanınır hemen.

Hep değişken kalan tiyatro gerek bize. Türlü türlü tiyatro.

Yine de sanırım bütün kolları arasında şimdi en rağbet gören en eski tiyatro türleri olacak. Ritüel biçimli gösterilerin yapay bir yaklaşımla "uygar" ülkelerdeki temsillerin karşıtı yerine konulması doğru değildir. Şimdi seküler kültür gitgide güçsüz düşürülmekte. Adına "kültürel bilgi" denilen şeyler yavaş yavaş en basit varlıkların yerlerini alıp onları devre dışına itiyor. Günün birinde onlarla buluşma umudumuz da kalmıyor öylece.

Ama bugün gördüğüm net gerçek şu: Tiyatro kapılarını ardına kadar açmakta. Giriş de herkes için serbest.

Teknik öteberinin ve bilgisayarların cehenneme kadar yolu var. Onlara boş verip tiyatroya gidin. Salonda ya da balkonlarda sıraları doldurun. Sözleri dinleyin, canlı görüntülere bakın. Tiyatrodur karşınızdaki. Sakın ihmal etmeyin; yaşantısına karışma fırsatını kaçırmayın. Boş ve hızlı geçen hayatımızda bir şeyler paylaşmak için ele geçen belki de en değerli fırsattır bu. Tiyatronun her çeşidine ihtiyacımız var.

Hiç kimse için gerekli olmayan bir tek türü var onun. Siyasal oyunlardan, politik "fare kapanlarından" oluşan, siyasetçilerin sahnelediği, hiçbir işe yaramayan politika tiyatrosu.

If you need a Word file instead of a PDF file of the message, please write to info@iti-worldwide.org.

World Theatre Day, 27 March 2016

Journée Mondiale du Théâtre, 27 mars 2016

Message: Anatoli Vassiliev, Russia

Kesinlikle ihtiyacımız olmayan bir başka türü de günlük terör tiyatrosu: kişiler ya da örgütler tarafından sergilenen, başkentlerde ya da taşrada, sokaklar ve meydanlarda sahnelenen ceset ve kan tiyatrosu. Dinleri ve etnik kökenleri çatıştıran sahte bir tiyatrodur o.

Translation into Turkish by: Refik Erduran

If you need a Word file instead of a PDF file of the message, please write to info@iti-worldwide.org.

Copyright © 2016 by Anatoli Vassiliev and ITI, France